

Jesuš twój Sbóžnik tu je! Jesuš twój Sbóžnik tu je!

1. Myj sastupimy do khěžorskeho města Rom.
(St. 1—2): „W tym samym czasu . . . w Siriscej bě.“

Rom bě psched 2000 lětami mózna knježerka swěta. Tu běchu nakopjene bohastwa semje, kiz běchu Romske wójska krajem a ludam rubile. Smutkowne spokojenie pak tu njebě. Póhanske ludy ſebi tehdy wo kralu měra powiedachu, kiz s rānscheho kraja bórsy pschiidže a pod swój ſzeptat luboſcze wschitke ludy shromadži, ale to běchu pschecža, ale žana wěſtoſcž. Rom bě tehdy město kaž Babel. Luther je poſdžischo tež w Romje byl a domoj ſo wrózniwski prajíł: „Zeli ſo je žana hela na ſemi, je Rom na nju natwarjene.“ Tačo bě tam Augustus ſ knježerjom, njebě lepje. Rom bě město wulkich hréchow a czežkich horjow. Milijony býlſow ſu tehdy plakane, a njebě tu žana ruča, kiz by je ſetrěvala. Ssrjedž wulkeho města ſtejſeche hród ſe ſlotom a ſlěborom krafzne wupyscheny. W nim bydlesche Augustus, romski khěžor. Myj do hrodu sastupimy. Myj njehladamy na blyſchežazý blyſkot a pýchu. „Schto pomha člowjekej, hdyn by runje zyly swět dobył“ a pak na ſwojej duschi ſchfodował?“ Nětko psched najmóznischem knježerjom tamneho čaſha ſtejimy. Na jeho pschikafnje maja ludy ſemje poſluchacž. Psched nim na blidže piſmo leži. Won je jo runje podpiſał. Nětko płaczi a je ſakón ſa milijony. Schto khěžor žada? Schto ſwojim poddanam pschikaze? „So by wschitkón swět ſapišany a ſchazowany byl.“ Kózdy poddan, njech bydli, hdzež chze, ma ſwoje mjeno, powołanie a ſamoženje dawkom dla ſapišacž dacž. Kózdy pak ma ſo tam ſapišacž dacž, hdzež je narodženy.

Tež ſa Israel płaczi pschikafnja. Židowſki lud je tež Romski poddan. Kraſnoſež Davitoweſho tróna je dawno ſachla. Tač tež w židowſkim kraju kózdy do ſwojeho města czehnje. „Duž ſběhnu ſo tež Josef ſ Galilejskeje ſ města Nazaretha, do židowſkeho kraja k městu Davitowemu, kotre muž rěkaju Bethlehem, dokelž won ſ doma a ſe ſchlachty Davitoweje běſhe, ſo by ſo dal ſapišacž ſ Marju, ſwojej